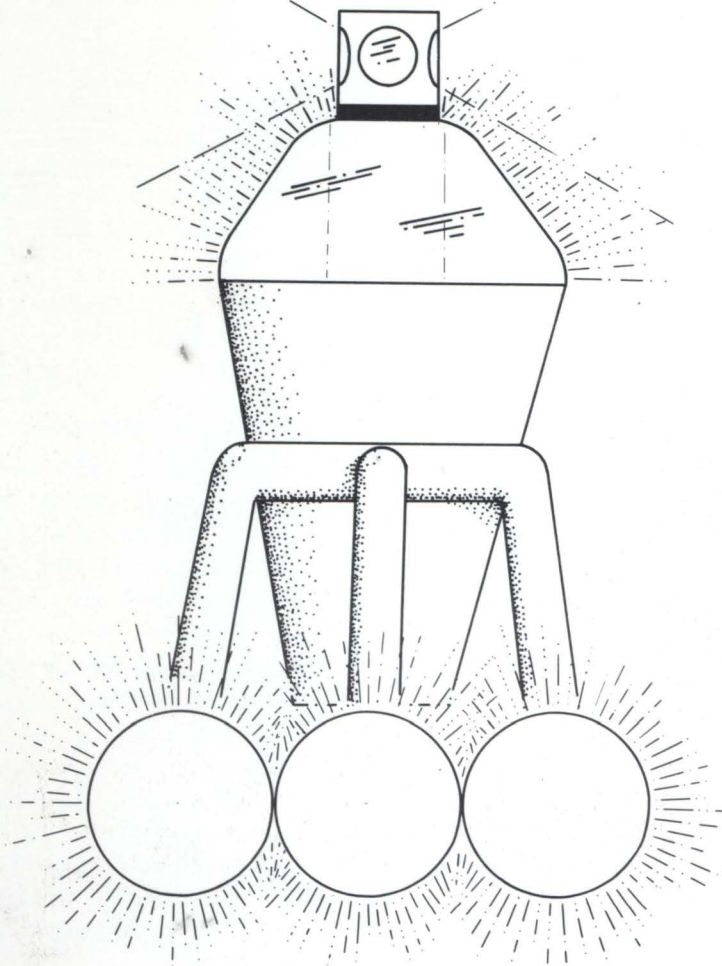

INFORMATION

Gigantisk "glasstrut" sid. 3

I DETTA
NUMMER

- Gigantisk "glasstrut" sid. 3
- Fler landningar och
■ närkontakter i SSSR sid. 4
- Märklig närkontakt
■ i Sibirien
- Några korta rapporter sid. 6
- Flygande vingar..... sid. 7
- Ett par korta rapporter sid. 8
- Tyckt & Tryckt sid. 9
- UFOs över Ungern
- Såg han en rymd-
■ farkost? sid. 10
- Några korta rapporter sid. 11

NR. 2/1991

Årgång 22

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 januari - 31 december.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-171790

Övriga medarbetare:
Håkan Gustavsson, Matti Knuutti

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv. Tel. 013-126901

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap: Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR". Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt, eller hur! Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

UFO EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättning, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförsäktligt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM". Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

ISSN 0346-3540

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att te x notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Ledare

Hej alla medlemmar och prenumeranter!

Här kommer nr. 2 1991 och nu ser det äntligen ut som om vi har kommit över de barnsjukdommar som vårt första stora nummer led av. Som ni säkert märkte så tog det tid innan nr 1 kom hem till er. "Verkligheten är inte alltid vad den borde vara". Så kan man säga om våra problem med nr1.

Nog med problem. Nu till alla brev som vi sprättat med glädje. Skörden den här gången har handlat mycket om vår nya tidnings format och layout. Reaktionerna har varit nästan bara positiva, men vi önskar att få mer av den andra sorten. Har ni synpunkter så skriv eller ring. Vi kan bara bli bättre med er hjälp. En del brev har kommit från nya prenumeranter och de har varit oroliga över att de inte fått tidningen i brevlådan. Som vi sagt tidigare så har vi löst dessa problem och nu väntar bättre tider för er alla.

Vår förening har tydligen blivit intressantare och röner större uppmärksamhet än tidigare ty det har visat sig att fler och fler vill veta mer och mer om UFO-fenomen. Vi har därför fått lite svårt att hinna med allt som skall göras i föreningsarbetet. Om någon av er som läser vill och kan hjälpa till med t.ex. rapportsammanställning eller översättning från olika språk till svenska så slå oss en signal med det snaraste. Det finns även andra sysslor att hjälpa oss med.

När vi nu hastar iväg mot sommar och semester så tag tillfället i akt och vänd blicken mot skyn och njut av den oändlighet som finns där ute. Nog är det väl idiotiskt att påstå att vi är de enda som kan färdas i rymden. Många av oss vet bättre. Eller hur!

Varma och soliga sommarhälsningar
från alla oss i redaktionen.

PS. Göm inte UI när ni åker på semester. DS.

Gigantisk "glasstrut"

av Anders G. Magnusson

Nyårsaftonens dag den 31 december. AD 1989

Britt-Marie, min flickvän och jag var på söndagkvällen ute och promenerade genom Slottsbergsskogen i riktning mot en av Göteborgs stads fritids- och sportanläggningar, vars namn i dag inte vill figurera längre i sådana här sammanhang.

Slottsbergsområdet inramar anläggningen, liksom själva Ruddalen.

Vi gick på en av motions/promenadslingorna i riktning mot dalen. Här finns både generatorer och allsköns elektrisk utrustning. Dessutom är den ordentligt upplyst över samtliga planhalvor. Det hade mörknat ordentligt. Klockan var ungefär tio i fem (ca 16.50). Lamporna runt stället är så starka att skenet kan ses på stort avstånd. Det så stadiga skenet fladdrade till. Det blev becksvalt för ett ögonblick och kom igen. Detta är mycket ovanligt.

En kort stund senare gick vi nedför en sluttande gångväg, som direkt löper ned till anläggningen mellan klubbstugor och tennisbanor. På den här höjden har man också bra "snikens kullar" för att kunna se evangemangen gratis innanför staketet.

I luftrummet ovanför bandybanan "hovrade" en märklig tingest som påminde om en glasstrut. Något spel på banan förekom ännu inte. Isen hade varit upplåten för allmänheten. Det var alltså en rätt stor skara som iakttog den upplysta skapelsen, som hängde kanske ett trettiotal meter upp i luften.

Från stigen kunde vi se den från sidan. På vårt avstånd var den lika stor som en glasstrut. På toppen roterade en grönljussande "saftkobbelt". Under denna och ovanpå struten fanns en gnistrande kristall "inbakad". Struten vilade i en ställning med fyra ben. De fyra benens ändar slutade ned i var sitt grönljussamt klot. Det kändes som om de utstrålade värme.

Medan jag kände olust, kände Britt-Marie nyfikenhet och drog mig i armen.

-Kom, sade hon. Jag vill se den på närmare avstånd!

Något motvilligt tvingades jag följa med henne in på det inhägnade området. Det fanns ingen i kassan. Alla var inne över bandybanan.

Därinne träffade jag ett par bekanta, Jonas och dottern Johanna, 7 år.

-Hallå Anders, sade Jonas till mig med en gest åt struten. Har du sett något sådant här...tidigare?

-Nej, det har jag inte, medgav jag.

-Vet du...hm...hur den dök upp?

-Jag vet inte...de där flickorna. Han pekade bort på ett par tonåriga flickor

som befann sig mer under den "hovrande" struten.

-Det var dom som såg den först, Anders!

-Ursäkta mig, Jonas.

Jag gick fram över isen till dem. Flickorna presenterade sig som Katrina Larsson, 14 år och Maria Nilsson, 15 år.

-Hejsan flickor...det var visst ni som såg den där först!

Jag kände den påtagliga värmen från "struten" och hörde ett dovt surrande från dess inre.

-Åh...ja, sade Maria. Det var efter det att ljuset krånglade här...vet inte varför...men plötsligt var den bara här...som om den kommit från ingenstans.

-Mannen därborta, sade Katrina och pekade bort mot en medelålders herre med en labrador i sitt sällskap. Hunden gläfsade glatt mot struten.

Nu när vi kunde se den underifrån syntes tre runda glasskivor under en slät yta. (Struten var alltså inte spetsig nedtill, utan hade en slät botten.) Det var bra varmt. Några ansvariga för anläggningen samspråkade.

-Hoppas den där...vad-det-än-nu-är...ger sig av ögonen bön.

Ja, annars har bandyspelarna ingen is kvar!

Jag gick fram till "husse", Franz Lansing och frågade: -Er hund tycks nästan samtala med den där maskinen?

-Ja, sedan länge...innan den blev synlig från ingenstans.

"Pogo" och Lansing hade varit på en kvällsrunda. Då de närmade sig området uppträdde "Pogo" något "underligt avvikande".

-Glatt upprymd, ömsom i "hundsång, ömsom i glada skall". Svansen gick som en piska. Det var mest Pogo som drog mig hit. Jag fick faktiskt springa för att inte tappa greppet.

-Ni måste betala, sade dom i kassan, om ni vill in!

-Det är hunden min som vill in...

-In kom vi och Pogo rusade in över isbanan. Så satte han sig ned och började ånyo med sin "klagosång". Nu med blicken riktad upp mot kvällshimlen. Men det fanns inget av vemod. Tvärtom...den var upprymd av glädjefnatt. Sådant har aldrig hänt mig tidigare. Så blev tingesten synlig, som om den *klivit* in genom en osynlig dörr, för sådär en kvart sedan.

-Vart tog den vägen?

Det var Britt-Marie, som kom fram. Vi tittade genom strålkastarljuset upp mot himlen. "Struten" var puts väck.

-Det var så den dök upp...tror jag, skrattade Lansing till.

Jag tittade på Pogo, som strök sig mot mitt ena byxben och tittade på mig med sina vädjande ögon

-Pogo är sig lik, log Lansing. Tja, föreställningen är visst över. Det är dags att gå hem nu!

Jag frågade dem som det gick att tala med om tillåtelsen att få publicera namnen för att styrka "kontakten". Det var de villiga att gå med på.

Men en ansvarig chef på sportbasen kände igen mig. Han bad mig att åtminstone inte namnge det här stället. För att det inte ska få något dumt "rykte", som han uttryckte sig.

När jag väl kommit hem, ringde jag upp Landvetters flygfält.

-Ingen radarkontakt och inget identifierat flyg, blev svaret från flygtrafikledningen. Men en massa vittnen har sett samma sak. I Angered, Hisingen, Mölnadal...ja, till och med uppe i Borås som nere i Kungsbacka!

-En sak är då säker, avslutade telefonrösten samtalet. Den här...hm..."saken"...är åtminstone inte från vår civilisation. Eller hur?

I stort sett parallella berg och dalar i Beta Regio, påminnande något om Nevada i USA. Strukturer som bildar korsmonster och som man kallar tesserae efter det latinska ordet för tegel- eller kakelplatta. Dessa regioner är relativt vanliga på Venus men saknar motsvarighet på Jorden. Rymdsonden Magellans radarbilder från Venus urskiljer föremål ned till 120 m i diameter. Lavaflöden av varierande ålder, långa sprickor, ihoprasade vulkanöppningar och något som liknar sanddyner är ytterligare detaljer som upptäckts på bilderna. De venusianska meteorkratrarna liknar de som finns på Månen (rejåla centrumtoppar, terrasserade väggar och vulkaniskt översvämmade golv), men de skiljer sig från Månens i och med att de saknar ljusa strålar orsakade av plask - vilket inte lätt uppstår i Venus täta atmosfär - och det finns en radar-mörk chockring runt det utslungade materialet. Det finns heller inga småkratrar på Venus, där de minsta är ca 6,5 km i diameter. Detta beror på att Venus atmosfär är 90 ggr tätare än Jordens och förbränner alla småmeteoriter.

Med en ytemperatur på 740 Kelvin är det knappast troligt att våra UFO-besökare kommer från denna vår granne.

Fler landningar och närkontakter i SSSR

FALLET I PERM'PROVINSEN (16 juli 1989): "NÄSTAN DETSAMMA SOM I CHAROVSK"

I Tjernusjenskij-regionen i Perm'provinsen utspelade sig under sommaren 1989 några händelser som i viss mån påminner om Charovsk-fallet. Inget omnämnande av dem syntes någonstans, varken i provinsens lokaltidningar eller i radio och TV. Ej heller kände man till dem hos Perm'grenen av Allunionkommissionen för Ovanliga Fenomen. Personen som lämnat redogörelsen är G. Sjaroglazov, bioldare på Gor'kij's Kollektivlantgård:-

"Den 16 juli tillbringade jag som vanligt natten på min biodling i skogen. Omkring midnatt gick jag ut ur min vakthydda och fick då se två märkliga, okända lysande föremål som nästan vidrörde varandra, vilka hängde i luften på en höjd av ca 200 m eller så. De var äggformade och större än våra medelstora passagerarflygplan, men mindre än de moderna Tupolev-maskinerna."

Ljubov Medvedeva, mjölkerska på Rassvet Kollektivlantgård sade: "Omkring klockan 04.30 den 16 juli såg jag en mörk figur snabbt komma gående i riktning mot mig. Den var längre än en ordinär människa, men benen var korta och stubbiga. Armarna var långa och räckte nedanför knäna. På skuldrorna fanns i stället för ett huvud endast en liten knöl. När den befann sig 20 m ifrån mig blev jag paralyserad av den. Plötsligt lyste figuren upp och försvann. Jag sprang till gården och när jag tittade bakåt hade figuren dykt upp igen och närmade sig fortfarande." (Rapporterad i tidningen *Sotsialistitjeskaja Industrija*. Citerades också av TASS.)

V. Tjikodanov, kokare på gården, sade: "Ljuba rusade in, uppskrämd. Det beslutades att vi skulle lägga oss i bakhåll nästa dag på ången. En massa människor gav sig ut dit. De väntade en lång stund, men de såg inget. Efter ett tag var det bara vi, våra barn, Sasja Sannikov och Sergej Kokorin kvar och vi gömde oss i höskullen och höll utkik. Och i mörkret, på ett avstånd av ca 300 m, såg vi två svarta varreler utan huvuden dyka upp. De gick mycket snabbt över fältet och försvann bakom en mindre kulle."

En man vid namn G. Medvedjev påstod senare att han också sett samma två varelser, då dessa korsade samma plats flera gånger under en period av fem dagar. En man vid namn M. V. Mieltjakov såg dem också, på mycket närmare håll, när de korsade ången nära hans hus.

En väldig mängd liknande iakttagelser har rapporterats från platser över i stort sett hela Sovjetunionen. Fenomenets

största aktivitet inträffar i maj, juni och juli. För närvarande märker vi en liten minskning i UFO-aktiviteten.

UFO-LANDNING OCH KONTAKT I KIEV (UKRAINA)

Den 4 juli 1989 gick en Kiev-dam, Vera Prokofjevna (efternamnet undanhålles) med sin väninna Aleksandra Stepanovna och den senares sexåriga dotter till Kievparken.

Och hon berättade för tidningen Pravda Ukrainys redaktion vad hon hade sett där. Här är hennes berättelse:-

"Det började just skymma. Vi hade gått så långt som till Dnepr-kanalen och där såg vi en båt, med tre personer i. De bar kraglösa, silverfärgade dräkter som var tydda som pyjamaser. De var verkligen bleka och såg alla likadana ut, som tvillingar. Långt vågigt hår i en ljus guldbrun nyans. Stora, glänsande ögon.

"Vi frågade dem: 'Är ni turister? Varifrån kommer ni?'

"De svarade på ryska, med en underlig brytning:

'Vi har flugit hit från en annan planet. Var vår planet befinner sig kan inte begripas av era hjärnor. När ni blir som vi kommer ni att veta. Vi tar med oss en mänsklig varelse från Jorden varje dag. Och vi kommer att ta med er också. Här är vår farkost, i närheten. Vi skall visa er den.'

"En av dem gick före och de andra två liksom eskorterade oss, en på varje sida. Vi ville skrika och springa vår väg, men vi drogs praktiskt taget som av en magnet och hade ingen kraft i kroppen. När de tittade på oss, kändes det som om man stack oss med nålar över hela kroppen.

"Genom träden skymtade vi en vit struktur - också silverfärgad, som deras dräkter. Som en jättestor 'tunna' med en cirkelrund antenn på toppen.

"Vi hade börjat be dem att inte ta med oss, eftersom vi har familjer och barn...

"De svarade: 'All right. Vi tar inte med er. Vi letar reda på några andra i stället'.

"De gick in i 'tunnan', 3-stegslejdaren drogs upp, dörren stängdes, som en hiss, och utan ett ljud och utan att piska upp någon vind lyfte farkosten snabbt och var snart som en liten stjärna i skyn."

ANDRA IAKTTAGELSER I OCH RUNT KIEV

Det är intressant att notera att precis samma dag befann sig familjen Iskuskov vid sina vänner familjen Podgorits lant-

ställe (datja), utanför Kiev. Kl 22.40 den kvällen såg de en stor, rund, flygande apparat. "Och efter det såg vi folk i silverfärgade dräkter komma ut ur den."

Den 30 juni, mellan kl 21.00 och 22.00, såg en krigsveteran och veteranarbetare G. I. Lerman och hans fru Anna Nikolajevna en eldröd oval kropp på en höjd av mellan en halv och en kilometer ovanför Raduga-sjön, som ligger inom Kievs stadsgräns. Flammor sköt ut ur den och sedan såg de en "silverfärgad ballong." Och de sade: "Våra rörelser saktades på något sätt ned, men våra medvetanden förblev klara."

Den 24 juni 1989 såg en Kiev-dam vid namn A. N. Ol'chovskaja från sin balkong ett fyrkantigt blinkande föremål, som stod stilla på natthimlen över bergmassivet Obolon'.

Hennes granne, en medlem av redaktionspersonalen på tidningen *Komsomol'skoje Znamja*, herr Ivanitskij, bekräftade hennes iakttagelse och tog skyndsamt två fotografier, men inget kom fram på filmen.

Den 26 juli började Kievs Grupp för Studiet av Ovanliga Fenomen tillsammans med A. Pugatj att arbeta på platsen för landningen i Kiev (fallet med fru Prokofjevna och vänner).

Två slagrutemän var också på platsen på egen hand och använde sig av ramanter som korrekt pekade ut scenen för händelserna. De fann en elliptisk "biofläck", 4 X 7 m, i vars centrum de upptäckte en negativ fyrkantig "biopunkt". Ett TV-team var också närvarande vid undersökningarna.

UFO-LANDNING VID JARATOV

I början av juni 1989, i trakten av byn Jaratovo, i Sibajregionen i Basjkiriska* Autonoma Rådsrepubliken, såg två ortsbor, Abdulato Chasanov och hans kamrat Azato Isjandavletov ett UFO landa mitt framför dem. Tefatet var ca 18 m brett. Spår upptäcktes på platsen i form av nedpressat gräs, samt en blåaktig vätska som var utspridd över en radie på ca 5 till 6 m. På UFOt såg de "hyttgluggar". Tefatet efterlämnade också några raka linjer på marken.

Detta inträffade vid 2-tiden på natten.

Föremålet svävade på en höjd av 1 m ovanför marken. Hela farkosten gnistrade med blinkande ljus.

HUMANOID I KUSTDISTRIKTET (PRIMORJE), ÖSTRA SIBIRIEN

Den 26 juni 1989, omkring middags-tid, greps staden Lesozavodsk av en veritabel panik. En underlig varelse, liknande

de humanoider som sågs i Charovsk i Volgodga-provinsen, promenerade på gatorna. Här är den nedskrivna redogörelse som lämnats av en dam vid namn E. V. Boldyreva, som bor på Sjarnakovskajagatan 11-b i Lesozavodsk:-

"Min dotter Oksana Boldyreva läste i *Pionerskaja Pravda* av den 15 juli 1989 en notis med rubriken:

"VAR DET FRÄMMANDE BESÖKARE FRÅN RYMDEN?"

"Hon och hennes väninna frk O. Chomitj har stått ansikte mot ansikte med en av 'dessa varelser'! Detta är hur det hände. De hade just varit på cirkus och när de kom ut såg de båda denna underliga man. Han gick mitt på gatan - eller snarare - *gled fram, med fötterna lätt skrapande marken*. Samtidigt utsände han ett märkligt ljud (ett gnisslande och pipande).

Flickorna blev bokstavligt talat paralyserade. De var oförmögna att avlägsna sig från platsen. Under tiden kom han närmare och närmare och lyfte långsamt ena armen. Flickorna fruktade att han skulle slå till dem, men han strök sakta med handen över sitt silvergråa hår och sänkte sedan långsamt armen igen och fortsatte vidare. Han efterlämnade spår av en silveraktig färg som långsamt tonade bort.

När väsendet hade kommit nära dem, började ett slags luminescens utsändas från honom. Det blev hett och ljust, som från solen. Oksanas huvud började värka. Flickorna återfick sinneskontrollen igen först efter att besökaren passerat dem och försvunnit.

Flickorna sprang till busshållplatsen i närheten. Alla passagerarna på bussen häpnade inför den obegripliga tilldragelsen. De kom ut ur bussen och såg omedelbart den underliga varelsen, som helt obekymrat fortsatte sin väg framåt varvid han omväxlande tittade åt höger och vänster.

Plötsligt dök en bil upp till höger. Sittande vid ratten var en medelålders man. När han fick syn på den underliga varelsen, saktade han ned. Men då inträffade något helt oförutsett. 'Roboten' tog flera steg åt vänster och bilen körde rakt förbi honom. Föraren, fullständigt skräckslagen, blundade och tryckte sig mot ratten. Bilen körde vidare ytterligare 15 m och stannade sedan.

Bilen - och dess förare - antog en silveraktig färg; detta gällde speciellt förarens hår. Fötterna på 'roboten' försvann och allt som nu kunde ses var kläderna och kroppen. Sedan började fötterna långsamt bli synliga igen, och sedan resten av honom. Den kusliga varelsen fortsatte skrida fram mot bron och försvann snart för gott. Spåren efter honom fanns kvar på vägen några sekunder innan de också försvann.

Allt detta observerades av flickorna, som tittade från sin plats vid busshållplatsen."

* REDS ANMÄRKNING

BASJKIRIEN, en liten etnisk s.k. autonom republik av Tatarer, vars huvudstad, Ufa, ligger på Lat. 54°00N; 57°00 E., i södra delen av Ryska Rådsrepubliken.

ETT BREV TILL JAROSLAVL'S UFO-STUDIEGRUPP FRÅN TVÅ LANDS-ORTSFLICKOR I UDMURTISKA ASSR.

427544, Udmurtskaja ASSR,
Balezinskij Rajon,
ANDREJEVTSIJ,
Ulitsa Novaja

Från två ryska flickor
MARINA & IRINA
Augusti 1989

Hej, Jaroslavl's Grupp om Ovanliga Fenomen!

-Vi är två landsortsflickor. Vi hade läst om UFOs i dagstidningarna, men vi inbillade oss aldrig att vi skulle råka ut för några sådana! Och vi kommer aldrig att glömma det!

Denna augusti - som vanligt - låg vi flickor ute och sov i höskullen, som vi brukar göra på sommaren. En natt, just när vi höll på att somna, hörde vi ljudet av en motor, först dånande förfärligt högt och sedan sjunkande till ett mjukt, lågt ljud.

Vi gick upp och tittade ut och när vi hade öppnat ladugårdsdörren fick vi syn på ett runt klot uppe på ladans tak, vilket, bör vi tillägga, är *platt*.

Klotet var ca tre meter högt och stående bredvid det var två lilleputtar, hälften så stora som oss människor, i guldglänsande dräkter, bägge fullständigt skalliga, med blåaktiga ansikten och endast tre fingrar på varje hand.

De började säga någonting snabbt åt oss och pekade på klotet, men vi förstod inget alls, förutom att de ville att vi skulle följa med dem.

Vi var skräckslagna och bara stod där, förstenade. Vi trodde att någon spelade oss ett spratt av något slag.

Men sedan sträckte de fram sina armar och näsor mot oss, och vi kände det som om vi drogs mot dem som av en magnet. Så plötsligt började vår hund Kuzja skälla och de tittade på honom med häpnad.

Och så plötsligt hade de försvunnit.

Panikslagna sprang vi hem. Men, tyvärr, ingen där ville tro oss. De menade att det hela bara var ett vanligt litet skämt.

Och båda två av oss känner fortfarande av chocken, och ibland verkar det som om det hade varit en dröm!

YTTERLIGARE EN RAPPORT UR JAROSLAVL'GRUPPENS BULLETIN, NR. 10/1989

EN JÄGARES UPPLEVELSE

Den 15 oktober 1989 gav sig en hängiven jägare, N. P. Sljzkin ut för att jaga i närheten av byn Sjepelovo i Jaroslavl'-regionen.

Han hittade inget villebråd men hade en utomordentlig upplevelse med ett UFO.

Klockan var 18.00 och det var kallt och övermulet med ett ihållande duggregn. Plötsligt blev det emellertid ljust som på dagen runt honom, och han tänkte först för sig själv: "Ah, Månen är uppe. Detta gör allt mycket lättare."

Men sedan, när han tittade sig om-

kring, upptäckte han något i centrum av ljusstrålningen - ett stort gult klot, mycket större än fullmånens skenbara storlek.

Klotet hade färgen av det renaste guld - som guldet på kupolerna hos ryska kyrkor, och uppdelades i två halvor genom ett grått band som löpte runt dess ekvator.

Tingesten befann sig nu ca 500 m ifrån honom och var uppskattningsvis stor som ett fernvåningshus.

Klotet fortsatte att närma sig och hängde nu rakt ovanför hans huvud. Det gråa bandet rörde sig nu nedåt från mitten och verkade bilda ett slags skiva under klotet.

Jägaren hade nu övermannats av panik. Nikolaj Pavlovitj Sljzkin, som aldrig tidigare i sitt hela liv ägnat den minsta tanke åt ESP, fokuserade sig mentalt mot UFOt och sade:-

"*Jag är en enkel jägare. Låt var och en av oss gå sin väg.*" Nu stirrande på det gyllene klotets centrum, kände han något som han beskrev som "en elastisk väg". Hans syn blev dimmig, men samtidigt såg han inuti sitt eget huvud "gnistrande ljuspilar" som verkade snurra runt mellan hans ryggrad och panna. Detta höll på i 20-30 minuter (skall väl egentligen vara 20-30 sekunder? Sörens anm.) Sedan blev allt bättre i hans hjärna och hans syn återkom. Han tittade mot det gula klotet och såg att det lyfte snabbt. Efter några sekunder hade det försvunnit bland de mörka molnen och allt som fanns kvar var mörkret och det ihållande duggregnet.

Och sedan - av ren skräck, hade hans hår rest sig så pass, som han säger, att hans hatt lyfte sig! Han noterade att han sedan "klotet" dykt upp hade gått ca 50-70 m i sin lediga gång. Detta innebär att ca 1,5 minuter hade förflutit. Och hans klocka gick efter så pass mycket, trots att den alltid annars hade gått för fort, och han hade kollat tiden innan han gav sig iväg.

(Våra ryska jägare är, naturligtvis, "inga klåpare" när det gäller att dricka. Men Nikolaj Pavlovitj var spik-nykter den dagen.)

Vad gäller "kulblixargumentet" så har han sett kulblixar tillräckligt ofta när han varit ute och jagat. Han känner mycket väl till skillnaden mellan "kulblixar" och "någonting annat". Som elsvetsare är han också förtrogen med vilken typ av ljus som avges av den eller den källan. Inte länge innan sin upplevelse med UFOt hade han varit på hälsokontroll och allt hade befunnits vara normalt. (Men hur kommer hans hälsa att vara i framtiden - det är fortfarande en fråga). När han kom hem, med berättelsen om sitt "möte" med klotet, upptäckte han två sår på ena armen. Det ena, ett långt sår som liknade ett skärsår, läktes snabbt. Det andra, ett sår av ett kopekmynts storlek, hade fortfarande inte visat några tecken på läkning tio dagar senare. Det var däremot riktigt att hans syn förbättrats påtagligt. Vi uppmanade honom emellertid att kontrollera hälsan ännu en gång.

Ett märkligt inträffande var att hans fru och son den aktuella dagen haft en *föräning om något ont* och försökt avråda

Fortsettning på sidan 6

MÄRKLIG NÄRKONTAKT I SIBIRIEN

I ett brev till FSR som erhöles i februari 1990, lämnar oss redaktören på Jaroslavl'-gruppens *Bulletin* denna anmärkningsvärda historia, vilken nyligen fanns att läsa i den ryska industritidskriften *Lesnaja Promyslennost'* (Timmerjournalen):-

"En man (efternamnet undanhållet) - i artikeln endast namngiven som "Gennadij" - har nu för första gången avslöjat, efter mer än 20 år, att han i juni 1966 hade en märklig UFO-kontakt medan han var ute och fiskade på Kolyvanskij-sjöarna nära Novosibirsk i Sibirien (Lat.55°00 N, Long. 82°50 E.).

Det första han lade märke till var en mycket märklig tystnad runt sig - inte de minsta ljud från fåglar eller insekter - (och de korta, mycket heta somrarna i Sibirien är normalt fulla av sådana ljud). Han lade märke till endast ett speciellt undantag - en liten åkerråtta kom och kröp in under hans knän, som om den försökte gömma sig för något. Sedan blev han medveten om ett ljus bredvid sig, och när han tittade sig omkring såg han en maskin inte längre än tio meter ifrån sig. Den svävade på en höjd av inte mer än 2-3 meter över marken. Till formen liknade tingesten "en tillplattad droppe" och var ungefär lika lång som två små bilar, låt oss säga 6-8 m och ca 2 m hög. Den var silverglänsande och utsände en svag, matt luminescens.

Så snart han fått syn på den rörde sig en del av maskinen "bakåt" - som han beskrev det - ganska tyst, och han såg nu tre sitsar och en mörk kontrollpanel som var indelad i fyrkanter. Och stående i öppningen var tre män, precis lika oss. Allting hos dem verkade vara som hos oss. Alla tre var i god fysisk kondition och såg mycket smarta ut. Deras ansikten var lugna och utstrålade godhet med en aura av överlägsenhet, av kvalitet. Deras hår var kort och blont, deras näsor raka och de var iklädda ett slags "sportdräkt".

Den som stod längst fram verkade vara den kortaste och den äldste av de tre.

Alarmerad började Gennadij röra på sig och han hörde en röst säga: "Du kommer inte undan oss så lätt...Var inte rädd för oss..."

Gennadij svarade: "Men jag är inte rädd. Jag vill bara försäkra mig om att jag inte sover..."

Han hörde dem tala med varandra, och det verkade för honom som om det var en blandning av ljud och telepati. Och hela tiden hade han en känsla av att de tittade på honom genom hans kranium. Och mannen som stod längst fram sade: "Vi skall giva dig tillräcklig grund för att övertyga dig om att detta inte är någon hallucination".

Sedan bad de honom att ställa frågor till dem. Och de talade om utökning av livslängden. Men det var uppenbart för Gennadij att de undvek att giva direkta svar, fastän de även resonerade om saken.

Men det väsentliga i deras svar till honom var följande:-

Om mänskligheten har det mycket starka begäret att göra så, kommer det att vara möjligt att ändra det biologiska programmet för livslängden.

På hans fråga om mänskligheten kommer att gå under, svarade de:-

"Det är vårt jobb. Du borde inte bekymra dig om det. Vi kommer inte att tillåta att detta händer."

På hans fråga: "Var kan vi hitta er? Vad är ni för några?" svarade de:-

"Vi är vetare...vi undersöker världen..." Och en av de yngre tillade: "På dagen är vi hos er överallt, och överallt hos er alltid, och det är inte nödvändigt att leta efter oss..."

Gennadij sade: "Varför är det onödigt? Förstår ni inte hur viktigt detta är för mänskligheten?"

De svarade: "Vi förstår...I annat fall skulle vi inte ha kontaktat dig...Alla vetare är alltid i kontakt..."

Gennadij tänkte för sig själv: "Ni undviker mina frågor." Och det plötsliga svaret kom: "Ja, men vilka frågor sen!"...

När Gennadij frågade om framtiden, svarade en av dem:-

"Du är trött. Du behöver vila..."

Gennadij slöt ögonen en stund och öppnade dem sedan åter. Och farkosten var borta! De hade kontrollerat hans hjärna och avlett hans uppmärksamhet.

Hela kontakten hade varat omkring en halvtimme.

I över tjugo år har Gennadij hållit tyst om sin upplevelse, av fruktan för att betraktas som en galning.

Händelsen förändrade inte hans liv, men Gennadij har alltid haft en undermedveten känsla av att hans hemlighet förr eller senare kommer att visa sig vara till nytta.

I dag, över tjugo år senare, är Gennadij absolut övertygad om att han träffade representanter för en annorlunda typ av intelligens.

fortsättning från sid. 5 EN JÄGARES....

honom från att ge sig ut på jakt. Och i samma ögonblick som han upplevde sitt möte, hade hans fru upplevt det som om någon hällde kokande vatten över henne.

Sljockin försattes senare i ett tillstånd av djup hypnos och lämnade ytterligare detaljer om sin upplevelse, vilket spelades in på band.

NÅGRA KORTA RAPPORTER

Dagstidningen Rabotjaja Tribuna av den 22 februari 1990 innehöll en rapport från militsiamän i Krasnojarsk, vilka påstod att två skivformade UFOs förföljde deras patrullbilar. UFO:n rörde sig långsamt ovanför dem på "parallell kurs" i 3 till 4 kilometer. När patrullbilarna stannade i byn Drokino uppgav militsiamännen att ett av tefaten landade på en kulle i närheten och besvärade dem med gula och röda ljusstrålar innan det flög iväg. (Militsia = sovjetisk polis).

"En båt" från yttre rymden

Tidningen "Today", London (17 mars 1990).

UFO-iakttagelser i Ryssland är vanliga, men nu har TASS rapporterat om ankomsten av en "flodbåt från rymden".

Det "oidentifierade flygande föremålet" dök upp över Volgastaden Uljanovsk, Lenins födelsestad. Det hade blinkande röda och gula strålar och sände ut en eldstråle samt kodade signaler, uppgav TASS-reportern Nikolaj Milov.

"Det såg ungefär ut som en flodbåt med fönster. Två veckor tidigare såg en grupp poliser något mycket likartat", uppgav Milov. På frågan om det kunde ha varit ett verk av skämtare, svarade TASS: "TASS skämtar aldrig".

KÄLLA: Flying Saucer Review,
Volume 35, No. 3
(September Quarter, 1990)

Har du haft
någon UFO-
upplevelse?

Kontakta
UFO - INFORMATION

Ring
Tel. 013-171790
Postadress
Box 9109
580 09 Linköping

FLYGANDE VINGAR OCH DEN DJUPA ÖKNENS HEMLIGHETER

av William F Hamilton III

Antelope Valley i Kalifornien är platsen för det snabbast växande samhället i Den Gyllene Staten. Anledningen till den knopande befolkningen är endast delvis beroende på flygindustrins expansion i den blåsiga staden Palmdale. Lägre villapriser och renare luft har också attraherat många husköpare som är villiga att acceptera längre resor till och från jobbet.

Antelope Valley hyser också Flygvapenfabrik 42, Northrop-, Lockheed-, McDonnell-Douglas- och Rockwellfabriker samt utgör en del av området strax söder om Edwards Flygvapenbas nära den lilla staden Rosamond och norr om Palmdale och Lancaster.

Märkliga flygplan är inga främlingar i denna del av öknen. Överflygningar av SR-71 Blackbird (ej längre i bruk), Bombaren B1-B, Stealth B2 och Stealth F-117A har iakttagits av invånare i dalen. Men man har också blivit störd av andra, mer bisarra flygtyg som demonstrerar prestanda som inte är vanliga hos avancerat militärflyg.

Jag har undersökt iakttagelser i Antelope Valley i tre år nu, men iakttagelser i området har endast nyligen rönt riksomfattande uppmärksamhet genom en artikel i *Aviation Week and Space Technology* (1). Artikeln tar upp flera iakttagelser av triangelformade flygtyg. Dessa vingformade flygplan är av okänt ursprung. En annan typ av flygplan som avger ett dånande ljud har också siktats. Flygvapnet ville varken bekräfta eller förneka att flygplanet var ett nytt begrepp stridsflyg.

Artikeln anspelar också på "teknologier som överträffar dem som nu tillämpas av ingenjörer knutna till utvecklingen av mer traditionella flygplan av dagens generation," samt tillägger att "det finns påtagliga bevis som antyder att en annan familj av farkoster existerar vilken bygger på exotisk drivkraft och aerodynamiska system som inte helt kan förstås i dag."

Jag ringde upp artikelförfattaren, Bill Scott, för att diskutera de iakttagelser han rapporterat och att jämföra dem med sådana jag undersökt och stoppat undan i mina arkiv. Bill är *senior engineering editor* på *Aviation Week*, har en bakgrund som flygtestingenjör och har gått ut U.S. Air Force Test Pilot School.

Scott medgav att den "exotiska" drivkraft han refererade till i artikeln kan vara en antigravitationsenhet. Han hade hört talas om dessa farkosters förmåga att röra sig i ytterst låga hastigheter (25-40 km/tim.) och därefter snabbt accelerera till överljuds fart. Han hade också besökt Rachel, Nevada, i hopp om att få syn på de glödande skivor som iakttagits av åtskilli-

ga vittnen över Groom Mountains, vilka angränsar till det område där man testat kärnvapen.

BUMERANG

Den 26 oktober 1988, medan de bodde i Antelope Valley, såg mina grannar Ken och Katy en stor bumerangformad farkost mellan kl 20.35 och 20.45 som bedömdes vara över 180 m mellan vingpetsarna och färdades i en hastighet av endast 30-50 km/tim. Ytterligare ett identiskt, stort föremål placerade sig bakom det första. Den andra bumerangen följdes av ungefär 15-20 skivformade föremål i formation. Det sista i formationen hade ett ljus som växelvis blinkade gult och rött. Ytterligare två vittnen såg bumerangerarna passera över dalen sedda från sidan mot öst. Dessa bumeranger iaktogs också över staden Fresno senare samma kväll.

Jag hade hört det lågtoniga brummandet från ett av föremålen när det passerade längs gränsen till mina ägor bakom huset. Min uppmärksamhet distraherades av en pick-up-lastbil som höll jämn fart med föremålen och lyste med en strålkastare i deras riktning. Föremålen steg till en höjd som gjorde det möjligt att passera ovanför Tehachapi-bergen i norr, flög rakt över en hemlig, underjordisk Northrop-installation som är inhytt i den sadelformiga bergsryggen. Jag hade varit uppe vid vaktgrinden till installationen tidigare det året och undersökt mystiska ljus observerade runt det området.

Vi har nu registrerat närvaron av märkligt glödande glober som verkar ut-sändas från den anordningen. Dessa glober verkar avge en klart guldfärgad luminescens utan att skenet reflekteras från den omgivande bergsterrängen! Globerna utför också samma gravitations-trotsande manövrer som andra UFOs.

I juni 1989 observerade en vakt på post vid Flygvapenfabrik 42 ett silverfärgat föremål i närheten av en B1-B:a som övade *touch-and-goes* på landningsbanan. Han hade sett föremålet inta ett stationärt läge över landningsfältet. Han rapporterade också att han sett tre metalliska sfärer flyga över kontrolltornet i Palmdale. Personalen i tornet godtog hans rapport. Dessa sfärer rapporteras vara desamma som de glödande glober som setts på natten.

Den 18 november 1989 observerade ett vittne ett stort bumerangformat föremål som beskrevs som en svart massa röra sig ljudlöst över Ave. J-4 och Sierra Highway i *downtown* Lancaster, ungefär klockan 19.42. Dess storlek bedömdes till 180-270 m mellan vingpetsarna. Den

svarta massan hade ljus av låg intensitet, ungefär av en stjärnas lyskraft, som koncentrerade dess flygskrov. Vid sidan av det gigantiska föremålets vänstra vingpets fanns en silverfärgad metallskiva ca 9-12 m i diameter som glänste i reflekterat ljus från marken.

Samma vittne såg en annan skiva natten den 21 maj 1990, som färdades i en SV-NO bana och nästan kolliderade med en KC-135 från Palmdale Airport medan planet cirklade över Ave. J-4 i Lancaster. Planet sågs gunga med vingarna som om piloten försökte undvika en kollision eller bara överraskades av ett sådant närpasserande av den snabbflygande skivan.

En annan invånare i Lancaster rapporterade sig ha sett tre trianglar med röda ljus runt ytterkanten passera på västlig kurs mellan Edwards flygvapenbas och Tehachapi-bergen omkring natten den 3 oktober 1990. Detta vittne tittade på "Hard Copy"-rapporten på TV om de belgiska iakttagelserna natten den 25 oktober, då hon kastade en blick ut genom fönstret och såg en annan triangel röra sig runt norra Lancaster i omkring tio minuter. Detta hade starka vita ljus i hörnen av triangeln och manövrerade långsamt.

ARTIFICIELL GRAVITATION

Enligt hypotesen om *artificial-gravity field (AGF) propulsion*, göres farkostens massa i stort sett tröghetsfri i förhållandet till planetära gravitationsfält. Ett AGF förlämnar enhetlig och samtidig acceleration åt alla partiklar av massa som utgör farkost och besättning. AGF säges också skapa ett hölje från den planetära atmosfären som är bunden till farkosten och rör sig tillsammans med denna. Detta har effekten att reducera chockvågor och eliminera ljudbangar inom jordens atmosfär. Enligt "black world"-ingenjörer som jag i förtroende samtalat med angående dessa flygtyg, har vi ett tag hållit på med att utveckla field propulsion-teknologi. En sådan teknologi undersöks och utvecklas i hemliga, underjordiska anläggningar. Håller existensen av denna teknologi på att gradvis läckas ut till flygtidskriftsredaktörer och UFO-forskare? Endast tiden kan säga.

En märklig historia jag hört går ut på att Northrop och General Electric tillverkat en *Alien Replicated Vehicle (ARV)* och haft en privat uppvisning för en begränsad publik på Nortons Flygvapenbas den 12 november 1988. Om vi sedan 1947 i hemlighet och kontinuerligt studerat främmande farkoster, så är det troligt att vi utvecklat en kopia i detta läge. Nortons ARV framställdes som ett typiskt, fläns-

försett tefat, men andra "manta"-former är tänkbara.

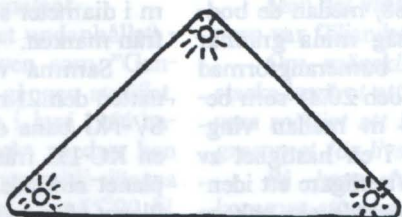
Artikeln i *Aviation Week* går ut på att de triangelformade flygplanen är möjliga prototyper av Navy-planet A-12, men jag undrar hur många prototyper som behövs när åtminstone tre sågs flyga ljudlöst över Antelope Valley? Dessutom omfattar de 11 iakttagelser som rapporterats i *Aviation Week* även bumerangiakttagelserna år 1988. Dessa stora bumeranger borde tillhöra en särskild kategori. Vittnena är mycket imponerade av deras storlek och långsamma rörelse.

Vare sig det nu rör sig om rymdfarkoster av utomjordiskt ursprung eller avancerade militära prototyper, så råder inga tvivel om detta: märkliga flygplan fortsätter att flyga över de kaliforniska öknarna och lämnar stumma vittnesmål om UFOnas verkliga existens.

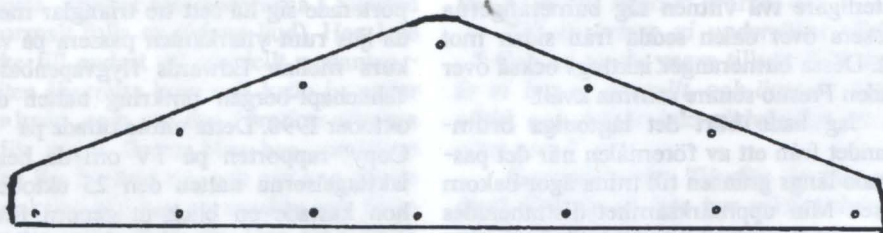
REFERENS

1. *Aviation Week and Space Technology*, October 1, 1990. "Multiple Sightings of Secret Aircraft Hint at New Propulsion, Airframe Designs."

KÄLLA: MUFON UFO Journal, Number 271, November 1990

SMALL FLYING TRIANGLE

BIG BOOMERANG

ARV SAUCER

PLANFORMS OF AEROSPACE CRAFT SEEN OVER ANTELOPE VALLEY, CALIFORNIA

En av våra sponorer är

**DITT
& DATA**

Ågatan 18
582 22 Linköping
Tel: 013 112391

OMBORDTAGNING I ITALIEN

Klockan 23.00 den 15 augusti 1986 satt en 42-årig fackman och dennes hustru (en 37-årig lärare), som semestrade i Calalzo di Cadore (i Belluno) i närheten av en skog utanför samhället då de lade märke till ett starkt ljus som rörde sig nedåt från himlen. Det blev snart ett skivformat, kupolförsett föremål, blått till färgen och självlysande. De såg det landa; sedan upphörde deras medvetande tills två timmar senare, klockan 01.00. Då hade föremålet försvunnit och endast ett mörkt, cirkelrunt avtryck var synligt på marken, där gräset var nedtryckt och svärtat i en diameter av nio meter.

Underliga drömmar och sömnsvårigheter, samt det uppdykande minnet av att ha sett två överallt klädda, människoliknande varelser, hjälpte till att övertala dem att bli hypnotiserade den 23-24 augusti av en läkare i Pordenone. De berättade att två varelser kom ut ur skivan och tog dem ombord utan att röra dem utan helt enkelt "gav dem order" att gå ombord. När de befann sig ombord fick de lägga sig ned och underkastades en "läkarundersökning", om vilken inga detaljer gick att få fram ens under hypnos. Varelserna, två meter långa, bar overaller som lämnade deras långa, ovala huvuden bara. De hade självlysande ögon, spetsiga öron och smala munnar. Ombord på farkosten såg de en mängd olika instrument och hela "rummet" var upplyst av flera ljus i olika färger.

Antonio Chiumiento

KÄLLA: International UFO Reporter
July/August 1989.
Volume 14, Number 4

NÄRKONTAKT I SPANIEN

Kl 19.00 en dag i oktober 1958. 15 km från Figueras mot Gerona.

Affärsmannen José Luis Angelú, 40 år, var ute och cyklade då han på himlen i väst fick syn på ett starkt ljus som med hög fart föll mot marken. Han trodde att det var ett brinnande flygplan. Det utsände ett svagt visslande ljud och i akterdelen fanns ett kraftigt ljus. Då han gärna ville hjälpa till gick han in i skogen till den plats där det hade gått ned, vilken utmärktes av ett starkt sken.

På ett avstånd av ca 65 m upptäckte han en aluminiumfärgad farkost, kraftigt upplyst och ca 8 m i diameter, som befann sig i trädkoppshöjd. Till formen liknade den två emot varandra lagda tallrikar, med flera ben som stack ut från undersidan. På översidan fanns en genomskinlig cockpit inuti vilken en varelse kunde urskiljas som uppträdde som betraktare. På marken nedanför föremålet befann sig ytterligare två varelser. Dessa var människoliknande

fortsättning på sidan 10

Tyckt & Tryckt

Hej!

Jag kom att tänka på en berättelse jag fått höra av en svensk dam en kväll 1951 eller -52.

På den tiden var jag anställd på en båt, M/s "Fernstream" av Oslo, som förläste den 11 december 1951 utanför Kaliforniens kust. Vi räddades av U.S. Coastguard och fördes till San Francisco, där vi blev fast tills den 21 januari 1952 i väntan på sjöförklaringen.

Under den tiden blev jag bekant med ett svenskt par, Ingrid och Cy Olofsson från Stockholm, men sedan länge bosatt på Baker Street, San Francisco, och vi blev goda vänner så vi umgicks nästan dagligen.

Cy var på den tiden radio- och elektronikingenjör och tog det lugnt på sin fritid, medan Ingrid, som arbetade på restaurang på Market Street, var en mycket aktiv amatörastronom på sin fritid. Hon var ordförande i en klubb för amatörastronomer och hade en utrustning utan maka av olika kikare och teleskop i alla fasoner.

Så en dag hade hon fått brev från ett observatorium om att en stjärna eller planet skulle bli synlig en sen kväll. Denna skulle bara vara synlig en kort tid mellan klockan då och då, och det gick 75 år mellan varje gång den var synlig, så hon riggade upp sin utrustning på en takplåt där hon brukade hålla till och var ute i god tid för att kunna studera stjärnhimlen medan hon väntade. Cy satt nere i lägenheten och läste, men de var utrustade med walkie-talkie så hon skulle ropa på honom när tiden var inne.

Då fick hon plötsligt mot himlen se några konstiga ljusprickar som dansade däruppe. Först trodde hon det var jaktplan som hade övning och det var ju inget nytt, men när de ibland började stå stilla i luften så trodde hon det var några insekter som hamnat inuti okularet när hon hade det öppet för att putsa det rent innan kvällen. Hon riktade då ett annat teleskop åt samma håll och fick se samma ljus även i detta, men upptäckte då att ljusen etappvis kom närmare och närmare marken.

Till slut kunde hon se dem med blotta ögat och ropade då åt Cy att komma upp till sig, och där stod de sedan bägge två och tittade på dansen tills ljusen plötsligt stannade upp och stod helt stilla i en oregelbunden formation i en tidsrymd av 30 sek. Därefter sänkte de sig ned och ingick i en vågrad och med lika stort avstånd ifrån varandra, ca 250-300 m upp och ca 150 m från där de stod.

Där stod de sedan stilla som ett pärlband i ca en halv minut, och vittnena kunde då se att det rörde sig om sju föremål, på det avståndet stora som bilstrålkastare. Men plötsligt, som på kommando intog de blixtnabbt en V-formation, satte upp en ofattbar fart och försvann i sydvästlig riktning.

Det fanns en speciell central som man skulle rapportera sådana händelser till, så nästa dag ringde Ingrid dit och rapporterade händelsen med följd att hon blev inkallad till förhör två gånger. Sedan fick hon sig vid tre tillfällen tillsänt rapportformulär som hon skulle fylla i, men fick aldrig höra resultatet.

Artikeln i nr.1 -89, om "triangeln" som blev ofattbar, läste jag om i en amerikansk tidning under samma tidsperiod detta hände, bara en annan och mer fullbordig version av vad som hände. Där stod att läsa att några konstiga små ljus plötsligt börja kretsa runt och trakasserat ett passagerarplan (möjligen United-planet 727!?).

Detta rapporterades till markkontrollen, som i sin tur beordrade något eller några jaktplan till assistans. Efter en stund rapporterade en av piloterna att han hade siktat föremålen och drog in på dem, men att de hade gått över till en vågrät formation. En stund senare rapporterade piloten att han hade uppnått maximal höjd och inte kunde stiga högre, och rapporterade samtidigt att om han satte upp eller minskade farten så gjorde föremålen detsamma, men han trodde sig vara inom skotthåll och bad om tillstånd att öppna eld.

Om något sådant tillstånd beordrades stod ej att läsa, men däremot att det var det sista man hörde från planet, som försvann med man och allt. Trots ihärdiga undersökningar fann man inte så mycket som en oljefläck på vattenytan i miltals omkrets, så vad var nu detta?

Det torde därför vara av stort intresse om man kunde få kontakt med piloten på United-planet 727, samt den personal som hade vakten vid markkontrollen samma dag som händelsen inträffade, så kunde man möjligen få en redogörelse om vad som hände i den förbindelsen.

Harry

Kort engelsk-svensk ordlista:

Extraterrestrial – utomjordisk, Alien being – främmande varelse
Craft – farkost, Porthole – ventil, hyttglugg

UFOS ÖVER UNGERN

Enligt en betydelsefull artikel i Londontidningen *TIMES* av den 19 april 1990 har Ungern börjat uppleva samma typ av UFO-besök sedan den politiska omvälvningen där som ryssarna sedan början av deras era med *perestrojka* och förvandling.

Antalet rapporterade iakttagelser i Ungern har tydligen tvingat det statliga Urania-observatoriet att upprätta en speciell enhet för att arkivera dem. Bland rapporterna så långt finns en ganska hyfsad närkontakt av tredje graden.

Ett UFO-studiecentrum har också grundats i januari 1990 i den nordungerska staden Eger. Detta kallas *Centrum för Insamlandet av UFO-fenomen* (även kallat *Centrum för UFO-datainsamling*). Detta centrum ledes av en 35-årig kvinnlig frilansföreläsare i astronomi, Judit Vas, och det verkar som om den ansvarige för grundandet av Centret var András Horváth, föreståndare på Urania-observatoriet, som genom detta hoppades hindra att hans egen personal blev översvämmad av alla UFO-rapporter! Som vanligt har rapportmassan visat sig innehålla en mängd redogörelser som kan tillskrivas observationer av flygplan, satelliter, meteoriter, ballonger, ljusstarka stjärnor, etc., etc. *Men ett flertal av de gäckande rapporterna, av vilka några av observatörerna varit personal i den ungerska armén, har av fru Vas Centrum bedömts vara "mer än optiska illusioner", och väl värda en vetenskaplig undersökning!*

Ett av fallen, understryker fru Vas, omhandlar en serie påstådda möten med "utomjordiska jättevarsel" vid arméförläggningen i Tarnaszentmaria. Dessa fenomen verkar ha hållit på i omkring en månad, och journalfördes i laga ordning av ungerska armén.

Den aktuella ungerska vägen inleddes på natten den 20 oktober 1989, när enligt hela arméförbandets vittnesmål ett sällsamt ljud hördes, vilket ökade i volym var tjugonde sekund eller så. Sedan lade en av vaktposterna märke till "tre skinande runda föremål som föregicks av en ljusstråle". Efter en stund försvann dessa över skogen bakom barrackerna.

Den 13 november 1989 rapporterade ungerska flygvapenpiloter på militärflygfältet i Kecskemét att de sett en självlysande grön figur ca 1,20 m lång "stråla upp sig i rymden". Och en lantbrukare i sydöstra Gomaendrod påstod att han haft ett slagsmål med två små gröna män med långa öron, som paralyserade honom med en mystisk kraft innan de försvann.

Den 20 november 1989 observerade vaktjänstgörande soldater vid arméförläggningen i Tarnaszentmaria ett moln av rött dis på himlen, med egendomligt blinkande röda ljus inuti, följt av ett UFO format som planeten Saturnus, vilket gled fram över barrackerna och sedan försvann över skogen. Två av vakterna rapporterade att de en "kort stund blivit

belysta med en kraftig ljusstråle som gjorde dem sjuka".

Senare samma natt fick en värnpliktig, Lajos Dioszegi syn på 3 m långa figurer i skogsgläntan som vetter mot barrackerna. "De rörde sig som om de vore schackpjäser," sade han. "Alla djuren på förläggningen - grisar, får och hundar - blev som tokiga, och en av vakthundarna, galen av skräck, slet av sin stälkedja och sprang iväg."

Fru Vas sade (*TIMES*-rapporten den 19 april 1990) att bland alla rapporter som väntade på att bli utvärderade hade hon en från en bilist från staden Lajosmisze, som "plötsligt blivit medveten om ett flygande ljusfenomen, vilket först flög parallellt med hans bil, och sedan rakt ovanför den". Strålen från det var så kraftig att den lyste upp en 50 m lång sträcka på varje sida om vägen.

När föraren kom fram till en krök försökte han bromsa, men bilen fortsatte med samma fart och tog kurvan i en 90-graders vinkel utan att sladda. Föraren menade att "någon yttre kraft" hållit hans bil på vägen, eftersom han själv tappat kontrollen över den. Denna situation varade under ytterligare 200 meter och upphörde sedan helt abrupt.

Fru Vas sade, att medan många av berättelserna kan ha fullständigt rationella förklaringar, så "kan vi inte ignorera de oförklarliga fenomen som rapporterats till oss".

Ytterligare en rapport i den engelskspråkiga tidningen *Cyprus Mail* (6 september 1990) ägnas den senaste utvecklingen i Ungern och citerar fru Vas med orden: "Efter det att jag blev inblandad i detta ämne, har jag en känsla av att de EXISTERAR - även om Vetenskapen vill förneka det".

Enligt Cypren-tidningen, den 24 juli 1990, rapporterade en ungersk busschaufför, Imre Herczeg, en närkontakt i byn Kisbajcs, nära den nordvästra staden Gy r. Han sade att han då han körde bussen till sitt hem efter arbetets slut fick se två kraftiga röda ljus och en underlig figur ca 1,20 m lång. Han sade: "Dess päronformade huvud hade två sneda ögon...hela dess kropp var stålblå...dess armar verkade oproportionerligt långa och jag drar mig till minnes att den hade fyra fingrar". (Från busschaufförens uppgift i tidningen *Népszabadság*). Sedan händelsen har han plågats av huvudvärk och blodsprängda ögon.

Tidningen *Népszabadság* rapporterade senare att det gjorts flera iakttagelser av en fotbollsplanstor rosa sfär som svävade ovanför Donau samma natt som busschauffören hade haft sin närkontakt.

En annan rapport som omnämndes av Judit Vas kom från en dam vid namn Agnes Girand i Budapest, som berättade att hon och hennes två söner hade sett ett enormt flygande föremål "med laserliknande ljus" en kväll i januari. Judit Vas sade att det också i detta fall verkligen verkade omöjligt att finna någon rationell förklaring - och att detta inte var den enda rapporten från Budapest om märkli-

ga ljus på himlen samma natt.

När man diskuterade historien om händelserna vid Tarnaszentmarias arméförläggning (15 km väster om Eger), uppgav Judit Vas att en av rapporterna kom till henne från en 20-årig soldat där som sade att han sett ljus på himlen, ett "rymdskepp", och "rymdvarsel". Hon åkte själv till förläggningen för att intervjua vittnena. Medan hon befann sig där såg hon själv "mystiska pelare av starkt ljus som strålades ned till en liten, enligt belägen villatomt."

Om den 20-årige soldaten, som hon intervjuade, kunde hon bara säga att det hur som helst var ganska säkert att han "inte dricker!"

N.B. De ungerska forskarna understryker att denna UFO-våg i deras land inleddes endast några veckor efter den stora vägen över Voronezj och många andra områden i SSSR under senare delen av 1989. -G.C.

KÄLLA: Flying Saucer Review, Vol. 35, No. 4. (December Quarter, 1990)

fortsättning från sidan 8. NÄRKONTAKT... och nästan 1 m långa, med stora huvuden. Deras dräkter var mörka till färgen, som läder. Varselerna gick omkring och verkade plocka upp något från marken. Föremålet, vars ljud nu blev högre, steg i sned vinkel ut mot havet (österut) och försvann ur sikte på några sekunder. Observationen varade i ca 15 minuter.

KÄLLA: A Catalogue of 200 Type-I UFO Events in Spain and Portugal, av Vicente-Juan Ballester Olmos

SÅG HÅN EN RYMDFARKOST?

-Det såg ut som en pil och var självlysande. Och vad experterna än säger är jag övertygad om att det inte var något vanligt flygplan...

Gunnar Aniansson, som bor några kilometer utanför Högsby på vägen mot Sinnerbo, fick på tisdagkvällen den 29 januari se något mycket märkligt på himlen. Det var vid 18.45-tiden som han tittade ut genom fönstret och fick syn på ett eldklot.

Jag blev mycket förvånad och sprang genast ut med en kikare. När jag studerade föremålet genom kikaren såg jag att det hade konturen av en stor pil som var upplyst med lampor längs båda långsidorna. Längst fram blinkade ett ljus sken och även i bakänden blinkade det kontinuerligt.

Gunnar följde det jättelika föremålets färd genom kikaren i ungefär fem minuter. Under tiden som det passerade över hans hus hördes inte ett ljud, men efter det att det hade försvunnit kunde Gunnar konstatera att farkosten gav ifrån sig ett dovt mullet.

-Jag har aldrig varit med om något liknande och trots att jag inte har trott på UFO tidigare, är jag övertygad om att det jag såg omöjligt kan ha varit något som hör hemma här på jorden.

Att det helt enkelt kunde ha varit ett 10

flygplan som passerade på överligt låg höjd avfärdar Gunnar mycket bestämt.

-Det jag såg var säkert tio gånger större än ett vanligt flygplan, och eftersom jag såg konturerna så tydligt är jag säker på att det inte var ett vanligt flygplan.

-Det har ju hänt att man har sett flygplan passera förbi på låg höjd, men de ser inte ut så här. Hela farkosten var upplyst av lampor och jag kunde inte se några vingar.

Gunnar berättar vidare att han blev mycket omturnad under tiden han såg det jättelika föremålet passera över hans stad.

-Det kändes överklagt och det är inte utan att jag fortfarande känner mig en aning skrädd.

När den märkliga "pilen" hade passerat gick Gunnar genast in och ringde till flygplatsen i Virkvarn utanför Oskarshamn. Där fick han beskedet att utkiken inte var bemannad och därför kunde han inte få några upplysningar därifrån.

-Jag berättade för kvinnan som svarade vad det var jag hade sett. Hon höll också med om att det hela verkade mycket märkligt, säger han.

Gunnar ringde senare runt till några vänner och bekanta för att höra om de hade sett något. Men ingen av dem han pratade med på kvällen hade varit ute och beskådat det Gunnar hade sett på himlen.

-Eftersom ingen annan tycks ha sett den här märkliga farkosten är det naturligtvis många som tror att jag kanske hittar på alltihop. Men jag kan svära på att det är sant, och jag hoppas fortfarande att det ska finnas någon som kan intyga att jag talar sanning, säger Gunnar som tidigare varit något tveksam till dem som påstått sig ha sett utomjordiska rymdfarkoster. Efter sin iakttagelse på tisdagkvällen lär han dock ha större förståelse för dem som tror på flygande tefat.

-Många gånger finns det väl naturliga förklaringar men att det jag blev vittne till skulle gå att förklara, det har jag mycket svårt att tänka mig, tillägger han.

Barometern-OT har talat med journalisten och amatörastronomen Jörgen Danielsson i Kalmar som är väl insatt i den här sortens frågeställningar. Han menar att det med största sannolikhet var ett flygplan och inte ett UFO som passerade över Högsby på tisdagkvällen.

Johan Winsell

Barometern den 31 januari 1991

SVÄVANDE UFO MED HUMANOIDER

Mot slutet av augusti 1946 såg Margaret Sprankle, civilanställd vid Tinker Flygva-penbas i Oklahoma City ett stort, diskus-format föremål i närheten av sitt hem. Skivan svävade i vertikalt läge med den breda sidan mot observatören, och den nedre högra kvadranten var försedd med 12 till 14 fyrkantiga fönster genom vilka hon klart

och tydligt kunde urskilja ett antal rundhövdade, skalliga piloter. När hon ropade på sin mor svängde skivan abrupt runt sin vertikala axel och erbjöd nu vittnet en sidovy, varefter den snabbt klättrade upp mot skyn och försvann mot nordväst på bara några sekunder.

KÄLLA: Close Encounter at Kelly and Others of 1955, av Isabel Davis & Ted Bloecher

BEMANNAT UFO I MASSACHU- SETTS

Även år 1947 förekom det faktiskt några humanoidrapporter. På den tiden togs inga sådana på allvar av seriösa forskare, vilket innebär att de enda uppgifter vi har om dessa är artiklar i lokala dagstidningar, och dessa är ju som regel ganska skissartade och har i regel skrivits ned på ett löjväckande sätt. Nedanstående rapport återges av Ted Bloecher i boken "Close Encounter at Kelly and Others of 1955" i dennes inledning i denna förträffliga publikation som utgivits av Hyneks Center for UFO Studies (CUFOS).

En äldre kvinna i Webster, Massachussetts rapporterade att hon den 19 juni hade sett ett föremål av månens storlek då hon tittade ut genom fönstret. UFOt passerade på ganska nära håll och inuti det såg hon en "slank" figur som var iklädd en dräkt som påminde om den som brukar bäras av flottans män (a Navy uniform).

FLYGANDE MAN

Mrs Bernice Zaikowski rapporterade att hon i januari 1948 sett en flygande man "fräsa och susa omkring" ca 60 meter ovanför hennes lada. Han uppgavs ha stora, silveraktiga vingar och verkade sköta kontrollor som fanns på bröstet.

KÄLLA: The A.P.R.O. Bulletin, Vol. 28, No. 12, June 1980

Sju V-formade föremål

En flygare som vägrade låta sitt namn publiceras, men vars trovärdighet intygas av dagstidningen *Idaho Statesman*, såg den 24 juli 1949 sju V-formade föremål av ungefär samma storlek som jaktplan flyga inom ett avstånd av 450-600 meter från hans plan.

Föremålen, som flög i en snäv men ovanlig formation, färdades med en oerhörd hastighet. De var formade som ett V med en fast, cirkelrund kropp under nosen. Det fanns inga yttre tecken som avslöjade framdrivningssättet, varken propellrar eller kondensslingor. Det fanns inga markeringar av något slag. Färgen var i en nyans som han inte kunde beskriva och aldrig tidigare sett.

Det fanns inga rörliga delar på föremålen. De var under observation i två minuter, ca 16 km väster om Mountain Home, från en höjd av 2.700 eller 2.850 meter.

KÄLLA: The Coming of the Saucers, av Kenneth Arnold & Ray Palmer

NÖDLÄNDNING I DEATH VALLEY

Den 19 augusti 1949 sade två malmle-tare i Kalifornien, Buck Fitzgerald och Mace Garney att de hade sett ett "tefat" nödlända i Death Valley.

Enligt Fitzgerald "susade den flygande skivan, som var 7 m i diameter, förbi dem med en hastighet av ca 450-500 km/tim." Den kraschlandade och två små män hoppade ur och började springa när de fick syn på vittnena. Männen såg mänskliga ut men var mycket småvuxna -- som dvärgar. Vittnena jagade dem över en sanddyn men förlorade dem ur sikte, och när de återvände till den plats där UFOt verkade ha kraschat så fanns inget att se.

KÄLLA: The Humanoids, av C. Bowen
Flying Saucer Occupants, av Coral & Jim Lorenzen

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap/år 150:--. Junior+pensionär 100:--. Beställ provex. Kr 20:-- Postgiro 47 55 22 - 9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

STÖD UFO-INFORMATION MED ATT BESTÄLLA NÅGRA AV FÖLJANDE ARTIKLAR:

KLISTERMÄRKE	1 Kr/st
UFO-INF PROVEX	20 Kr/st
FYRFÄRGSPOSTER	20 Kr/st
HANDLINGSPROGRAM	30 Kr/st
JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR	35 Kr/st
T-SHIRT STORLEK S, M, L, XL Vit med rött emblem	70 Kr/st
ENSTAKA ÄLDRE EXEMPLAR AV UFO-INF	10-50 Kr/st
RAPPORTFORMULÄR (GRATIS) ANGE ANTAL	

REKVIRERA GENOM ATT ANGE ARTIKEL OCH BELOPP PÅ ETT INBETALNINGSKORT
SOM MÄRKES MED POSTGIRONUMMER "429 78 45-2 UFO-INFORMATION"

GLÖM EJ ERT NAMN OCH ER ADRESS

Här finns ledig annonsplats för er förening eller för er klubb. Skicka in
ett färdigt manus eller be oss göra ett förslag.

Ett exempel:

UFO-Klubben "Outsider"

Beställ vår klubbtidning och bli
samtidigt medlem för endast

50 Kr.

Erbjudandet gäller hela året ut.
Vi träffas regelbundet 1 gång i
mån.

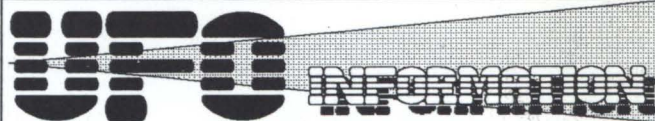
Detta exempel
kostar 100 kr.

I grenselandet mellan det fantastiske,
det mystiske, det utrolige og det
ubegripelige finnes kun en ting...

SOLAR magazin

Tar for seg alle paranormale og
overnaturlige emner samt astronomi,
cryptozoologi m.m. Pr nr NOK 30,-

SOLAR
Postboks 132
N-2280 Gjesåsen
Postgiro: 0824 0563372

BOX 9109, 580 09 LINKÖPING

Vill du veta mer om UFO-fenomenet ??

Beställ provex av UFO-Information 20 Kr.

Namn

Adress

Stad

Postnr